

April 1982

Ärgång 12

MEMLEMSBLAD FÖR EKENSBERGS BÅTSÄLLSKAP, BOX 44052, 10073 STOCKHOLM 44

Sekreteraren i EBS, trumpetaren och tillika
vinstrik grytgubbe - Bernt Falkenberg -
anmodar just dig:

STÄLL UPP!

FAMILJE - ESKADER 20-23 maj
Anmäl dig nu till Daniel Ekman, tel. 197113

SILLFRUKOST 5-6 juni

HÖSTSEGLING 28-29 augusti

NATTKÖRET 18-19 september

GUBBSEGLING 2-3 oktober

Ovanstående tider är preliminära. Närmare
detaljer kan du efterhand ta del av på klub-
bens anslagstavlor. Om du inte varit med på
klubbens tävlingar och fester tidigare - ring
gärna Daniel så berättar han mera!

KAOS PÅ NYTT

av ordförande Gerhard Lindström

Vår båtsäsong förra året inleddes med ett mindre kaos. Men med kaos avslutades ju föregående säsong så vi hade ju vanan inne att klara av sådana tillstånd. I alla fall - just när vi skulle sjösätta var det dags att slutföra arbetet med hamnen. Därmed tvingades vi att utföra konststycket med att sjösätta nästan alla båtar på en dag. Det gick vägen och veckorna efter sjösättningen såg Mörtviken ganska "ostädad" ut. Pontoner och motorbåtar uppradade på Ekensbergssidan och segelbåtarna skockvis i vassen i Mörtviken. Sen kom en stor dag i EBS historia. Invigningen av den nya hamnen fredagen den 22 maj avslutades med Bernts fanfar och sen blev det ett party med damsektionen som arrangör. Våra nya grannar i Ekensberg tittade på och applåderade.

Styrelsen 1982

Ordförande	Gerhard Lindström
V.ordförande	Roland Holmberg
Sekreterare	Bernt Falkenberg
Kassör	Ivar Holmberg
Hamnkapten	Bengt Niklasson
V.sekreterare	Urban Cogne
Suppleanter	Bo Dahlqvist
	Ronnie Donvall
Revisorer	Bengt Eriksson
	Jan-Olof Gustavsson
Suppleant	Hans Persson
Hamnarbetsgrupp	Jan Johansson
	Olof Nyberg
	Arne Westerling
Klubbmästare	Jan Johansson
	Daniel Ekman
Ungdomsektion	Lars Westerling
	Ronnie Donvall
	Reha Onbiner
	Gerhard Österlin
Valberedning	Rolf Persson
	Olof Nilsson
	Arne Westerling
Tävlingskommitté	Bernt Falkenberg
-segling	Billy Björkman
	Ivar Holmberg
	Lennart Gustavsson
-motorbåtar	Gösta Andersson
	Bo Dahlqvist
	Lars Forslund
	Tommy Bergman
Damsektion	
Ordförande	Kerstin Falkenberg
V.ordförande	Inger Persson
Sekreterare	Eivor Björkman
Kassör	Barbro Fahst
Redaktions-	
kommitté	Thomas Rönström
	Roland Holmberg
	Bernt Falkenberg

Pristagarna 1981

VINTERKRYSET

1. Elov Säfström	Dannes vandringspris "VISPEN"
1:a inteckningen
2. Britt Eriksson	
3. Bengt Eriksson	
4. Jan-Olof Gustavsson	
5. Mauritz Gustafsson	
14. Jan-Olov Björk	Lilla Lasses vandringspris "SLEVEN"
1:a inteckningen

STARTPRISET

1. Roland Holmberg	Falkens vandringspris "HINKEN"
1:a inteckningen |
|--------------------|--|

HÖSTSEGLINGEN

1. Roland Holmberg	Damsektionens vandringspris "HORNET"
1:a inteckningen
2. Britt Eriksson	

DAGKÖRET

1. Bernt Falkenberg	Rolailands vandringspris "KYLARN"
2:a inteckningen
2. Elov Säfström	

NATTKÖRET

1. Elov Säfström	Gösta och Marys vandringspris "FATET"
2:a inteckningen
2. Bernt Falkenberg	
3. Lars Westerling	

EBS-jubilarer 1981

- 80 år: Knut Lundkvist
 70 år: Martin Blomqvist, Sven Ekstam
 60 år: Rolf Bergsten, Bengt Nevborn, Tord Wahlström
 50 år: Eric Falk, Ivar Holmberg, Sten Lindahl, Rolf Persson

Ny medlem 1982 är Harry Hillerbrant.

Nya hedersmedlemmar är Bertil Ganrud som varit medlem sedan 1948 samt Ivar Holmberg, medlem sedan 1957. Ganrud har varit hamnkapten i 6 år och Holmberg är som bekant kassör - ända sedan 1958.

*Det var en ung man ifrån Eken
 som gärna tävla' i seglarleken
 Utan framgång han utbrast en da'
 Mastheadrigg - det vill jag ha
 Fock med självs kot är ju rena skrecken!*

Några veckor senare var det dags för vår "nya" tradition - Familje-eskadern, där en del nya ansikten kunde skönjas. Man kan ändå fråga sig var resten av EBS-arna håller hus - har dom möjligen glömt att det råder generellt parkeringsförbud för deras båtar i EBS-hamnen?

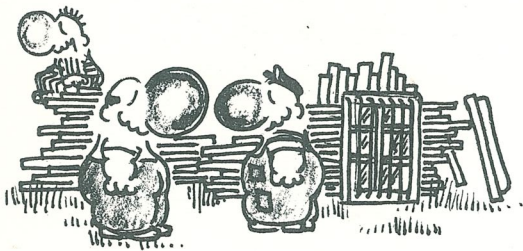
Resten av säsongen förflöt normalt enligt planerna med ett undantag. Sillfrukosten blev splittrad beorende på det blåsväder som behagade infinna sig samma dag. Framåt kvällen samlades dock en skara EBS-are på Jungfrun och det blev grill- och visafoton till ackompanjemang av våra musikanter. Seglingen om startpriset fick uppskjutas - men en improviserad paketsegling genomfördes på söndagen.

ETT NYTT KLUBBHUS

Hösten 1981 blev för oss i styrelsen en mycket livlig period. Frågorna kring det tilltänkta klubbhuset beläget på Långholmen började med en del svårigheter på ägarens sida. Men efter många turer och med hjälp av bland annat en skrivelse till borgarrådet Sune Haglund ordnade det sig till slut så fint att vi i mitten av januari 1982 fick ett besked från Fastighetskontoret; EBS får överta personalbaracken på Långholmen till ett pris av 100 kronor (!).

På årsmötet i klubben kunde vi sedan enas om att låna 100.000 kronor på bank för gjutning av grund, el, VVS, och diverse andra grejor.

Men nu hänger det på oss alla i EBS. De lågt kalkylerade kostnaderna förutsätter att vi själva ställer upp på ned- och uppmonteringsarbetet av den cirka 200 m² stora baracken. Det kommer att bli jobbigt med många frivilliga arbetstimmar för den som vill vara värd sitt medlemskap i EBS!

HAMN- OCH UPPLÄGNGINGSPLATSEN

Förhandlingarna med Fritidsförvaltningen om ersättningen för hamn- och uppläggningsplatsen avslutades i oktober. Vi hade då att utgå från mycket olika bedömningar om ersättningens storlek. Men Roland och jag kunde till slut konstatera att Fritidsförvaltningen accepterat våra argument om ersättning för gamla varvs- och kranbryggan. Vi kunde

därmed reducera ersättningen och slapp kostnaderna för underhåll! Det är sånt som är roligt att berättas på våra medlemsmöten.

VARVSFRÅGAN

Våra diskussioner, möten och förhandlingar med Fritidsförvaltningen har under hösten också omfattat varsfrågan. Läs om läget på den fronten längre fram i Mörten.

Jag skulle egentligen avsluta med att nämna något om upptagningen, hösten och vintern. Men redaktören säger att med den skrivklåda jag har så skulle Mörten -82 möjligen komma ut -83.

Jag nöjer mig med att hoppas på ett extra fint båtår -82 med en extraordinär EBS-anda. Den kommer att behövas!

Amedeo Leva

Amedeo Leva har lämnat oss för alltid. "Amis" var en av EBS äldsta medlemmar med sina 18 medlemsår och en av de mest aktiva. Förutom skicklig klubbmästare under 12 år var han Mörten's alltid utsände fotograf och tillika förbundombud under långa tider. Många är de medlemmar som fått hans hjälp och goda råd när det gällde skötseln av motorer. Minnet av den positive och glade Amis kommer att leva länge i EBS.

Gerhard Lindström

forts från sid 9

skulle heta Ekensbergs Båtsällskap. Någon anteckning från detta möte finns inte bevarad, men i sällskapets första kassabok för åren 1925 - 1929 finns för 1925 ett ingående saldo på 36:14, vilket visar att det funnits ekonomisk verksamhet under 1924. Medlemsantalet var vid 1925 års början 28 stycken och vid årets slut 37 stycken.

30-årsjubileum för lång och trogen tjänst i EBS

För trettio år sedan, närmare bestämt den 20 februari 1952, föddes en liten damsektion i Ekensberg.

Det sägs att tillkomsten var resultatet av EBS-tjejernas innerliga önskan att få bära EBS-märket i mössan, eller var det kanske i baskern på den tiden. Ensamrätten till det smycket hade dittills gubbarna i EBS innehaft.

Förmodligen fanns det även andra, mer jordnära skäl till att sektionen bildades. Det har ju dessa damer visat åtskilliga prov på sedan begynnelsen.

Arton tjejer var med från starten. I mötesprotokollen från 1952 hittar man några av dem: Mia Gustafsson, Majbritt Westerling, Elin Olsson, Rut Engström, Svea Carlsson, Maj Pettersson, Astrid Rosén och Elsa Åström.

Idag har damsektionen hunnit växa till sig och blivit mer än dubbelt så stor.

Mycket har som sagt utträttats av dessa damer under årens lopp. Tänk bara på de hundratals kilo Java som har kokats. Och bull- o. kakbergen som har bakats och skänkts. Ibland till försäljning, men ofta för att bjudas på vid EBS tävlingar och fester. Åtskilliga priser, matkorgar och andra lotterivinster har köpts och skänkts. Man har pyntat, donat och storstädat i klubbhuset i Mörtviken. Köpt husgeråd och möbler. Fixat Lucia- och julfester. Och sist, men inte minst, bidragit stort (bland annat ekonomiskt) till att våra ungdomar skall trivas och ha det bra i klubben.

EBS-damer i full aktion på femtiotalet

Stora Ordförande-Valsen på jubileums- och årsfesten, Kerstin Falkenberg och Gerhard Lindström

Men tiderna förändras som bekant. Nya generationer och tankar tränger på. Det är numera tyvärr en ganska liten skara i damsektionen som ställer upp i olika sammanhang.

Alla i EBS är nog överens om att de flesta sysslorna i damsektionen behövs och är positiva för klubbens liv. Men mycket skulle säkert på ett bra sätt kunna skötas gemensamt av EBS-medlemmar, oavsett kön. Alla karlar är ju inte fantomer på att spika och rusta båt. En del är t ex suveräna på att baka bullar och städa.

Kanske är det dags att ompröva hela systemet med "herr- och damsida" nu när vi förhoppningsvis får ett nytt stort klubbhus att samlas i.

Solveig P

*Det var en dam från kvarteret
Fregatten
jämlik på sjön - även på natten.
I ljuset och värmen i ruffen
därinne
hon sa: "Jag tar hand om din pinne
så får du stå därute och hålla i
ratten".*

Det finns i vårt land fortfarande platser där du kan bedriva båtliv ostört och fritt. Där är vattnen djupa och mängden öar tillräckligt stor för att du skall kunna vara helt för dig själv och allena med dina ombordvarande. Höga Kusten är en av dessa platser som Han där uppe givit allt. Med sjökorten 528 och 523 täcker du aktuellt område som sträcker sig från Örn-sköldsvik i norr till Härnösand i söder. Egentligen tycker jag att man kan fortsätta norr om Ö-vik via Skagsudde till den alldeles ypperliga gästhamnen Järnäs. Om ni sträcker dit så missa inte möjligheten att få träffa "förvaltaren" av den gamla fyrbostaden - Per-Ola Asplund som är gemytet och gästfriheten exemplifierad.

HÖGA KUSTEN

Om det är något man vill råda en hufvudstadare som beger sig till Höga Kusten så är det - se till att ha tid. Det finns folk som seglat i dessa vatten hela sitt liv och hela tiden sett saker och ting för första gången.

Ta några exempel: Högbonden - som enligt uppgift lär vara Sveriges, efter Kullen, högsta fyr. S Balnäsvisken med en meteor-sjö, d v s man antar att en meteor slagit ner och i kratern har en sjö med +22 till 25-gradigt vatten bildats. Den sjön gav oss bland annat abborrar på några timmar. I havet var det 13 grader varmt, så där blev det inget bad.

Ulvöhamn - ett paradiset för surströmmingsälskare. Trysunda - av många ansedd som en av Sveriges bästa gästhamnar. Mjältön - Sveriges högsta ö; nästan 240 meter sticker den rakt upp.

Det härliga är att här finns vad vi strävar efter i Stockholms skärgård - en levande dito. Många är de fiskehamnar som fortfarande används av människor som hämtar sin äring ur havet. Det mesta är välbevarat eftersom det fortfarande är i bruk. Man är alltid välkommen och gästhamnsavgift är det sällan någon som tänker på. I de gästhamnar som anges i STF:s beskrivning får Du förstås betala en slant. Det rekommenderar jag att man gör även till "fria värddar".

I dessa vatten är grunden få och jag tror att man kan klara sig utan sjökort eftersom det som finns det syns och resten är tillräckligt djupt för fritidsbåtar. Detta innebär att man aldrig behöver svajliga utan alltid kan få landförtöjning. Det finns ca 20 gästhamnar med sopmaja och toaletter. Utöver dess finner man lätt naturhamnar av oräkneligt antal. Alla vi mötte var vänliga, hjälpsamma och trevliga. Man uppskattar varandra här till skillnad från vad man gör på vissa andra ställen i vår del av östersjön. Det rör sig om ett 60-tal distansminuter som är finast. Ända hit upp gick fiskarna från Mellansverige för strömmingsfiske förr i tiden. Jag förstår dem för ingen

Trysunda hamn. Artikeln har skrivits av det strävsamma paret Laila och Roland Holmberg

kan undgå att bli betagen av denna natur. Om Du tänker Dig Kungshatt i massupplaga fast mycket större men med samma säkra stränder och sköna vikar - Kungshatt norra viken. Lägg till detta Jungfruholmarnas gästmöjligheter med toaletter, bastu och "Borrens" mysighet samt norrlänningens gemyt, så får Du en bild av vad som bjuds den som tar sig i kragen och far till Höga Kusten.

Rekvirera Västernorrlands läns landstings kustguide, som är gratis. Den kan fås från länsstyrelsen i Härnösand och är helt överlägsen Kryssarklubbens mot-svarighet, som dessutom kostar pengar.

Till sist - glöm inte Bönhamn innanför Högbonden. Det är en trevlig gästhamn med tre olika bryggor, affärer, drivmedel och fik. Besök gärna Lustholmen, som är Härnösands Segelsällskaps klubbholme strax norr om Härnösand.

En vecka dit, en vecka där och en vecka hem klarar man det på, men ta fyra veckor och upplev en semester som ger mer än många års semestrade i Stockholms skärgård eller söderut längs Sjö-4:an

Lacka paradiset

Inte behöver EBS:aren åka ända till Höga kusten för att uppleva något verkligt skönt. Lennart Nylander med familj är en av många klubbfamiljer som entusiastiskt förespråkar Lacka i Trosa skärgård - N 58° 44,7 - O 17° 34,6. Från Mörtviken till Lacka är det ca 53 distansminuter. 10-talet motorbåtar får plats i en lagunliknande vik med skydd för alla vindar. Båtar med större djup än 1,50 m göre sig icke besvär.

Nära till affär och vatten är det också - bara ca 3,5 distans. Vill man sen komplet-

tera sina övriga flytande förråd ombord är det knappt 13 distans till Trosa. Sköna varma bad blir det i lagunen - fint väder tycks det alltid vara på Lacka. Det låter som Paradiset.

Hamnen på Lacka. Fotot taget av Lacka-entusiasten Lennart Nylander.

I sällskap med en segelmoj

av Ylva & Lasse

Att eskadersegla har naturligtvis sina sidor, särskilt om man ger sig ut tillsammans med tre kanotseglare. Två av dem äger den märkliga farkosten - i någon publikation från tidigt 50-tal kallad "segelmojen" - Gigant.

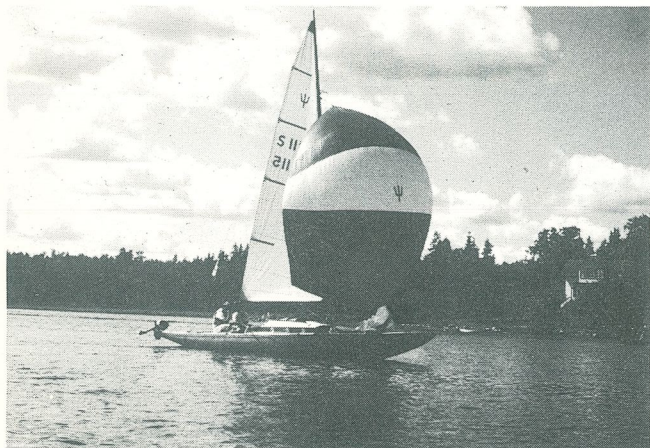
En sju meters kanotkryssare med ruff. Plats för fyra övernattande finns faktiskt. Den tredje kanotseglaren hade dessvärre bara någon vecka före semestern seglat sönder sin E-kanot. Kanoter har av känd anledning - den eviga strävan att minimera vikten - en tendens att då och då haverera. Vem, förutom en kanotseglare, bygger inredningsdetaljer i 2 mm plywood?

En ambulerande gast mottogs tacksamt, och alternerade flitigt mellan de två båtar som slutligen kom iväg.

Skärgårdsvikarna visade sig djupare än vi trott.

Med god hjälp av Gigant, som lodar med centerbordet, kan man faktiskt hitta ett eget hack till och med på Stora Nassa under högsåsong.

Vi begav oss upp till Blidö, där vi hälsade på våra kompisar, som tog emot oss med öppna armar på den enastående ön Stora Blåbärsholmen.

Ylvas och Lasses Neptunkryssare

Vid Arholma var det dags att vända. På vägen hem uppsökte vi Åkerholmen. I någon hamnförteckning utlovades en god allvädershamn av vildmarkskaraktär. Inte kunde vi då ana att SL-bussar skulle utgöra ett pikant inslag i vildmarken.

Dessvärre sinade vinden i samma takt som våra semesterdagar och medan EBS-arna som bäst trimmade för höstseglingen, låg vi för ankar i Velamsund. Tråkigt, eftersom tävlingsmänniskan, om än bara en mycket beskedlig och snäll variant, i oss väcktes under den spektakulära sillfrukosten.

I och för sig fick väl tävlingsmänniskan sina behov tillgodosedda i viss utsträckning under semestern. Det gällde ju att motivera ett djupgående på 1,20 meter och en kölvikt på drygt 500 kilo. Vi lyckades väl inte helt i vårt uppsåt eftersom "segelmojen" är ett snabbt åk och vi hade klara problem att hänga med i vissa vindar.

Kanske ger vi oss ut på semester i samma prominenta sällskap - det är valda delar av GSS:s ungdomssektion - även nästa år.

Kamratens fältkajak lär vara till salu. Undrar just om vi inte blir kanotmänniskor till sist i alla fall. Men bara som en bisyssla naturligtvis.

Det var en ung man från Eken
som gärna tävla i seglarleken
han utbrast en då
självslående fock skall jag ha
så jag slipper fastna i fockskotsteken.

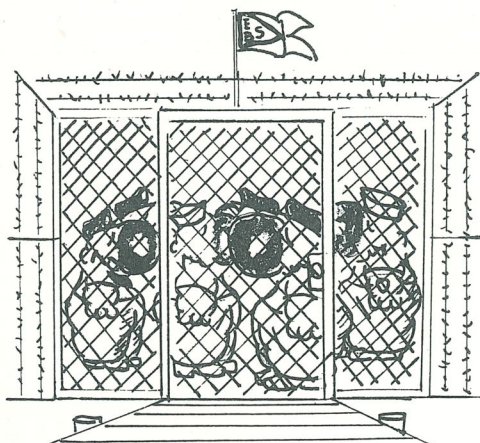
*Roland Holmberg
årets limerick-seglare*

Det finns många sorters medlemmar i EBS. Där finns dom som alltid ställer upp på klubbens övningar och möten. Och där finns dom som utan knot och utan ersättning i all tysthet deltar i kommittéer och arbetslag. Och dom som hugger ved, plockar upp annans skit och städar. Där finns idealisterna, där finns de som lever för sin båt-sommar och sina båtvänner.

idealister & smitare

Och där finns dom som inte skulle drömma om att frivilligt ställa upp på klubbens övningar. Där finns dom som in i det längsta undviker att betala klubbens avgifter. Där finns dom som alltid hittar på undanflykter när det gäller arbetet med det gemensamma. Och där finns dom som så illa sköter sina båtar att dom utgör en fara för sina grannar och en vanprydnad för klubben. Det är den sortens medlemmar som får kommunalt ansvariga att ifrågasätta klubbens rätt att till förmånliga priser disponera kommunens mark och anläggningar.

Även i det lilla EBS pågår den ständiga kampen mellan idealism och engagemang å ena sidan och smitarna på den andra. En kamp där Smitarna haft större framgång under de senaste åren.

Köbildning för medlemskap i EBS.

Nu är det kanske dags för en scenförändring. Kön för medlemskap i EBS har drastiskt ökat. Utan möjlighet att öka antalet medlemmar i klubben och med begränsad årlig naturlig avgång finns bara ett sätt att förbättra balansen mellan Idealister och Smitare - uteslut de som inte följer klubbens stadgar. Och gör det utan krus.

Och vem ska få bli medlem istället? Ja, inte är det båtstorlek, kön eller kaptensbeviset som ska vara avgörande. Nej, låt istället den mänskliga förmågan vara avgörande - förmågan att känna solidaritet

och respekt för den gemenskap man tillhör. På dessa grunder kan byggas upp det personliga engagemang hos medlemmarna som är en förutsättning för klubbens överlevnad på lång sikt.

Och för dom andra som låter kompisarna plocka upp skiten efter dom, som lämnar sin båt öst med dåliga förtöjningar eller otäkt över vintern - och inte ens dyker upp på klubbens årsmöte - ja för dom finns det marinor att parkera sina båtar vid. Marinorna ska också överleva....

(Risk för stryk föreligger för författaren av denna insändare anser redaktionen som därför låter henne/honom vara anonym. Den som emellertid känner oro för sitt medlemskap kan lugna ner sig. Det är i praktiken mycket svårt att utesluta en medlem ur föreningen. Se stadgar. Red. anm.)

Skepparen Rolf Persson och gästen Inge-
mar Bergman i Norrsundet. Bengt Erik-
sons foto och goda minne.

MORGONEN EFTER KVÄLLEN FÖRE

"Man tager vad man haver" tycks Roffe tänka en däven höstmorgon i Norrsundet efter ett nattligt och ofrivilligt dopp. Hjältemodigt hade han försökt hindra gästen Ingemar att gå överbord. Och därvid plurrat alltmedan gästen lugnt föredragit att stanna ombord.

Nattlinnet Roffe har på sig torde vara Ingers. Hon var tursamt inte med ... Tröjan höll ordföranden med. Om det var för Rolfs fallenhet för simning eller för att han inte skulle frysa låter jag vara osagt.

Vad som i övrigt hände den där kvällen och natten i denna annars så lugna vik är lite svårt att minnas. Men jag har för mig att sekreteraren som också var där först efter lång stund kunde bärgas från den potta han råkat trampa i.

Själv seglade jag därifrån med draggande ankare. Och hamnade förstas på grund. Men sånt kan ju hända på morgonen efter kvällen före.

Bengt E

Mörtviken någon gång på 1890-talet. Bilden tagen ungefär vid EBS nuvarande utgång till bryggorna av konstnären Severin Nilsson. Denne arrangerade bilden antagligen för att senare kunna måla av den i olja. Observera skutan till vänster - skådeplatsen för en av 1800-talets ruskigaste mordhistorier. Bilden har Mauritz ordnat från Nordiska Museet.

- Hur var det förr, Mauritz?

Svaret på den frågan kan bli nog så omfattande, men för att ta en sak i taget skall jag börja med båtbeståndet här under åren 1915 - 1924. De båtar som fanns här på den tiden var av en typ och storlek som med få undantag finns kvar på sjön idag. Det var mest roddbåtar, utrangerade livbåtar och ökstockar, samt en eller annan gaffelriggad segelbåt av typ engelsk kutter eller blekingseka. Även segelkanoter, byggda på ribbor och duk fanns här.

Någon brygga att förtöja båtar vid fanns inte, endast en klappbrygga som låg intill planket mot varvet.

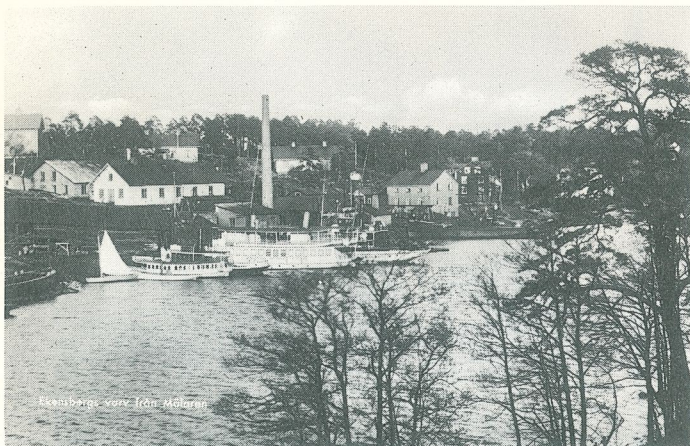
Ett ämne till kaj fanns dock i form av en rad pålar, utan någon påbyggnad att gå på. Genom att det var svårt att komma ut och balansera sig fram på pålnockarna var det bara någon enstaka Gröndalsbo som tog en båtplats där.

Mauritz Gustafsson svarar för den kulturhistoriska avdelningen i årets Mört med både text och bilder från tider som varit. Mauritz har unika kunskaper om Ekensberg, Mörtviken och vår klubb. Här är bara några axplock.

En sommar låg en sandpråm längs kajen, och på vintrarna kunde det ligga några av Transportbolagets (TB) mindre bogserbåtar upplagda där.

Längst in i viken, där landfästet för klubbens före detta C-brygga ligger, fanns en enkel brygga intill vassen, med sju eller åtta båtplatser. Vid den bryggan låg endast båtar från Gröndal.

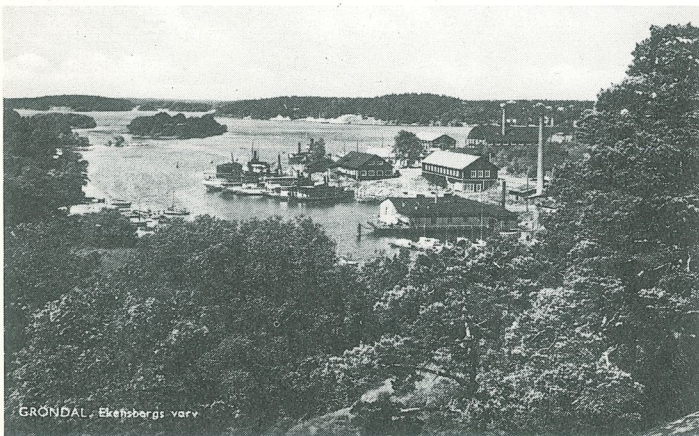
Ekensbergs varv - sannolikt omkr. 1915.

På Mörtvikssidan - där nu klubben har utgången till den nya pontonbryggan - låg en klappbrygga och kring den några småbåtar; en segelbåt s k engelsk kutter, en motorbåt och en sänkhavsbat.

Så såg i stort sett båtbeståndet ut i Mörtviken i början av första världskriget.

År 1919 blev ett märkesår för småbåtsägare. Kriget var slut och bensinen fri. Det satte fart på motorförsäljningen. Här vid Ekensberg inköptes flera motorer som insattes i avriggade segelbåtar, utrangerade livbåtar, och i nybyggda Petterssonbåtar. Även andra typer av båtar byggdes eller kom hit från annat håll.

Med det växande båtbeståndet blev det aktuellt att ordna bättre förtöjningsplatser. Det var 1919 som två man av båtägarna uppvaktade direktör Appelqvist i Transportbolaget, om möjligheten att få bygga en brygga utefter stranden att förtöja båtarna vid. (Transportbolaget var ägare till varvet, marken och bostäderna utanför varvet). Direktör Appelqvist beviljade arbetarnas begäran, samt gav dem löfte att utan kostnad på varvet få hämta allt nödvändigt virke, samt att få låna varvets pålkran för den nödvändiga pålningen.

GRÖNDAL, Ekensbergs varv

Allt arbete utfördes på kvällar och söndagar. Det blev en cirka trettio meter lång brygga från planket mot varvet och fram till den befintliga pålraden på Stora Gröndals område. På bryggan fanns även två lösa lemmar för genomsläpp vid sjösättning och upptagning. Båtarna togs upp med handkraft och lades upp på stranden. Vi hade på den tiden varken slip eller kran. Dessa hjälpmedel kom till först efter det att klubben bildades 1924

EBS blir till

I en medlemsmatricket för år 1929 har sällskapetets dåvarande kassör, Ragnar Andersson skrivit på försättsbladet:

"Ekensbergs Båtsällskap bildat den 7 juli 1924."

Det är allt som finns antecknat om att EBS bildades 1924. Initiativtagare till EBS var, enligt en uppgift av vår framtidne medlem Gunnar Johansson, hans far Conrad Johansson och Theodor Löfström. De hade någon gång på våren 1924 talat om behovet av en båtklubb vid Ekensberg. Det var också Theodor Löfström som jämte Gustaf Vennerstrand, Birger Billgren och dåvarande chefen för Ekensbergs varv, ingenjör Pontus Liedgren, bildade en interimstyrelse och sammankallade båtägarna till ett möte i Ekensbergs ungdomsklubbs klubbhus. Jag var med på detta möte och vad jag minns är att det var ett stormigt möte. Interimstyrelsen meddelade att en klubb skulle bildas, och att styrelsen redan hyrt området där båtarna låg av varvet för en hyra av 75 kronor per år. Hyrestiden gällde från den 1 augusti och det förhyrda området sträckte sig från hus nr 9 och fram till Stora Gröndals område.

Det blev nu en allmän och häftig protest mot styrelsens sätt att handla, utan att först meddela båtägarna sina avsikter. De flesta talare menade att det var onödigt att hyra ett område som varvet aldrig begärt hyra för. Dessutom var ju bryggan byggd av arbetarna med tillstånd av varvet. Beslutet blev dock att en klubb skulle bildas och att den

forts. sid. 3

Ett vykort från 30-talet med Lindholmen och Rotholmen längst upp till vänster.

Maurits G:

Lindholmen och Rotholmen är döpta efter urmakaren Linderot som under en tid ägde öarna. Dessförinnan kallades de för Svea Holmar och var sannolikt utflyktsort för ordenssällskapet Svearna stiftat i Stockholm i slutet av 1700-talet. Ända fram till 1920-talet fanns en ordensflagga uppsatt på berget med ett svärd intill - typiska ordenssymboler.

Hur blir det med varvet?

Förra året frågade man sig. - Hur blir det med hamnen? Den frågan har vi idag fått besvarad. Därför har vi ändrat rubriken till: - Hur blir det med varvet?

Under första halvåret 1982 gjorde Fritidsförvaltningen ytterligare en utredning. En utredning som förkastade 4 tidigare utredningar. Man kom fram till att en slipanläggning skulle förläggas till en tidigare klubbkåk. Det visade sig att detta alternativ var ekonomiskt mer tilltalande; vi accepterade och tyckte förslaget var lika tilltalande som tidigare. Dessutom innebar förslaget att vi skulle bli oberoende av andras medverkan.

Sommaren gick och hösten kom. Plötsligt kom Fritidsförvaltningen med ytterligare ett alternativ. En så kallad "hundbana". Där lyfts båten upp tvärs i horisontellt läge. Vid alternativet med slipen transporteras båten längsgående. Alternativet med "hundbana" har vi bedömt vara lika tilltalande som att ha slip. Vi har varit i kontakt med andra klubbar som har "hundbana" och erfarit att det fungerar bra.

I början av januari gick anbudsbegäran på båda alternativen ut till ett antal entreprenörer. I mitten av mars skall anbuden ha inkommit till Fritidsförvaltningen. Därefter kommer man att ta ställning till vilket alternativ som skall antagas.

Arbetet med den nya varvsanläggningen skall utföras under tiden maj-augusti i år. Meningen är att vi skall kunna ta upp våra båtar med nya anläggningen på hösten -82 och slippa de provisorier vi nu håller på med. Äntligen!

Inom hamnplaneringen kommer vi nu att kämpa, med alla till buds stående medel, för att förverkliga detta. Ytterligare information kommer att anslås i klubbkåken så fort något händer på den här fronten.

Hamnplanerarna Urban Cogne, Bosse Dahlqvist, Roland Holmberg och Gerhard som skrivit.

TRE FINA HERRAR I KLUBBEN

*Där finnes tre fina herrar i Mörtviksklubben
idealisten Arne, båd vänlig och
vrång är gubben
far till Lasse den vackre, juste
och äldste
och till Bosse den långhårigt
spjutbåtsfrälste.*

*Att detta är Westerlings vet ju alla
- på stubben !*

tävlingar för alla

Sjutton EBS:are varav tre damer ställde upp när klubbstyrelsen kallade till tävlingssnack i mitten på mars. Utgångspunkten var förstas det allt minskande antalet deltagare i både segel- och motorbåtstävlingarna. Är tävlingarna fel upplagda? Kan dom genomföras på andra tider, på andra platser med större deltagande? Ska klubben sluta med tävlingarna?

Eftersom deltagarna i diskussionen var de som gärna ställer upp i klubbens tävlingar så blev naturligtvis spekulationer om varför andra inte gör det ganska livliga. En sak var dock samtliga överens om: tävlingarna ska fortsätta - därom rådde ingen tvekan. Inte heller fanns det någon tvekan i deltagarnas uppskattning av de arrangemang som seglings-resp. motorbåtskommittéerna genomför i samband med tävlingarna. Så är t. ex. Roland Holmbergs presentationer av resultaten från motorbåtstävlingarna mycket skickligt genomförda med bibehållande av spänning in i det sista. Väl värt en betydligt större publik än vad årets motorbåtstävling har utgjort.

Länge och mycket tyckte seglarna om Scandicap och LYS. Summan av kardemumman var kanske ändå att LYS med individuell start kan ge den roligaste tävlingen där först i mål faktiskt också vinner. Även om LYS-talen bevisligen inte är helt rättvisande för vissa båtar...

Många av klubbens medlemmar känner inte till bakgrunden för tävlingsverksamheten. Detta kan vara en orsak till den dåliga uppslutningen vid tävlingarna, ansåg många av kvällens debattörer.

Så här kan man då säga om tävlingarna: de är

Trevligt tillsammans trots olika villkor för tävlandet: Arne Westerling - grytgubbe och Ingemar Bergman - smålänningarnas ut-sände spaningsseglare

upplagda så att alla ska kunna vara med och med familjen som besättning. Själva syftet med tävlingarna är lära sig lite mer om navigering eller segling under angenäma former. Själva tävlandet är bara en del av den fina samvaro klubbmedlemmarna har under några helger på vår- och höstkanten. För några är tävlandet viktigt - för andra är det bara på skoj. Så ska det vara ; med bara lite respekt för varandras intressen finns det inga problem med att blanda erfarna kappseglare med nybörjare i sommarstugebåtar.

Därmed skulle klubbens inställning till tävlingsverksamheten vara uttolkad av dem som huvudsakligen deltar i tävlingarna. Denna generösa och liberala inställning borde fungera som ett inbjudningskort.

Så nu i år är det dags för dig som inte varit med förut. Ta ett rejält tag i närmaste aktive klubbmedlem och tvinga honom eller henne att berätta om klubbens trevliga tävlingar och därtill knutna andra arrangemang.

Kommer du med i sommar så kan du räkna med att under några kvällar nästa höst och vinster få lära dig lite mer om navigering, kappsegling, motorkunskap och annat nyttigt för både seglare och motorbåtsägare.

Ja, ungefär så här tyckte man på klubbmötet om tävlingar och om sätt att få fler deltagare.

FESTPRISSAR PÅ PRISFEST

Elov Säfström

Det var Elov Säfströms dag på årsfesten 82 hos Carefjells. Med två förstaplaceringar och en andra blev han årets vinstrikaste - alla kategorier. Femtioalet festprissrar deltog i prisfesten med god mat och god stämning. En särskild eloge till damerna utdelades av ordföranden - detta med anledning av damsektionens 30-åriga existens och dess bejublade insatser i klubben.

KORTFATTAT

Nattvaktsschemat läggs i dagarna. Ring Urban Cogne om du vill påverka det med egna önskemål.

Klubben lägger om sina vanor: årsmötena kommer i fortsättningen i oktober/november. Ett verksamhetsår blir detsamma som ett kalenderår. Ett årsmöte till i år alltså!

Klubbstyrelsen sammanträder första måndagen i varje månad. Passa på då om du har något att framföra.

Karl-Heinz Streber från Hamburg tackade för en kort vistelse i klubbhamnen med några rader och en klubbstandert. Trevligt sätt - värt att ta efter.

Text och bilder till Mörten har i år med tacksamhet emottagits av: Ingemar Bergman, Janne Björk, Ola med målarspjutet, Arne Westerling, Ivar Holmberg förutom de som är nämnda i tidningen.

Märta Helena Renstjerna - även kallad Årstafrun - har i sin kända dagbok avslöjat sina besök på krogen i Ekensberg. Detta i början på förra seklet. Mauritz har forskat - tala med honom om du vill veta mer.

Mats Roliden har även i år medverkat med teckningarna i Mörten. Stort tack - även riktat till hans syster Solweig Peterson som uppmuntrat redaktören med glada tillrop och en eller annan grogg.

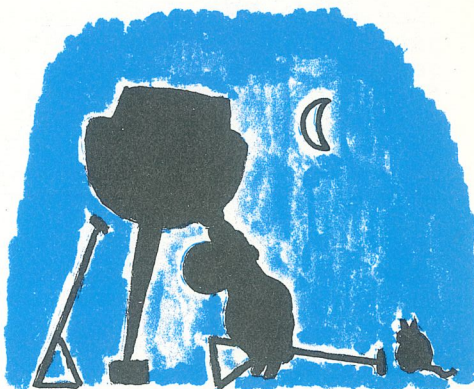
Redaktionen ber att få besvara sina läsare med en önskan om en angenäm sommar 1982.

NU ÄR DET BESTÄMT VAR IGEN

Och det finns många sätt att jobba med båtarna inför sjösättningen. En del tycks vilja snacka sin båt i sjön, andra bada i den eller rent av röka i den...

Överst fr. vänster: Rolf Persson, Gerhard Lindström, Olof Nyberg. Nedan fr. vänster: Georg Möller, Arne Pettersson, Janne Svensson.

I väntan på sjösättningen

